

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010178
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3820010178.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. mája 2025 prejednal odvolania obžalovaných A. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale bytom B. XXXX, D. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom C., G. H. XXX/X, a F. C., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom I. J., ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/35/2020 zo dňa 02.12.2024 a takto jednomyselne

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste týkajúcom sa obžalovaného A. A. B..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v tejto časti vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody týkajúcich sa obžalovaného D. E..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v tejto časti vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

III.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. C. zamietá, pretože bolo podané oneskorene.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/35/2020 zo dňa 02.12.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bolo rozhodnuté nasledovne (citácie):

Obžalovaní:

1/ A. A. B., nar. X.X.XXXX v C. B., trvale bytom B., C. XXXX,

2/ F. C. K., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom B. M. B., t. č. v UVTOS Dubnica nad Váhom,

3/ D. E., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom C., G. XXX/X,

4/ A. F. F., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., B. XXXX/X,

5/ F. C., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom J. N. XXX, prechodne bytom C., O. XX/XX,

sú vinní, že

v bode 1. obžalovaný A. A. B. po predošlej vzájomnej dohode s obžalovaným F. C. K.:

dňa 11.5.2016, v presne nezistenom čase, v Trenčíne na Námestí sv. Anny 3, v pobočke H., P. Q. D., Q. sa pokúsili neoprávnene získať peniaze z bankového účtu č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX spoločnosti SAM REMO, s.r.o., so sídlom Košice, Jarmočná 2, IČO: 31718973, ktorej konateľom a zároveň disponentom s účtom je F. L. Q., a to tým spôsobom, že disponovali informáciou, že na bankovom účte je zostatok finančných prostriedkov v celkovej sume najmenej 200.000 eur a banku požiadali o výber hotovosti v sume 10.000 eur a zbytok finančných prostriedkov na účte žiadali previesť na účet spoločnosti SABHA GROUP, s.r.o. so sídlom Bratislava, Klincová 37/B, IČO: 44949642 č. XXXXXXXXXXXX vedený v H., P. Q. D., a s., kde oprávneným disponentom s účtom spoločnosti SABHA GROUP, s.r.o., bol obžalovaný F. C. K., pričom v banke k žiadosti predložil obžalovaný A. A. B. svoj občiansky preukaz

č. R. a falošné plnomocenstvo uzavreté dňa 11.5.2016 v Trenčíne medzi splnomocniteľom spoločnosťou SAM REMO, s.r.o., v zastúpení osobou F. L. Q.

a splnomocnencom A. B., nar. X.X.XXXX, s overením oboch podpisov v Trenčíne dňa 11.5. 2016 u notára O. C. S. E., na základe ktorého bol splnomocnenec A. A. B. oprávnený, okrem iného aj disponovať s finančnými prostriedkami na účte

č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom toto falošné splnomocnenie zabezpečil a zároveň v mene osoby F. L. Q. mal podpísať obžalovaný F. C. K. a zároveň ho v mene svojej osoby podpísal aj obžalovaný A. A. B., no k dokonaniu skutku neprišlo, pretože pracovníčky H., P. Q. D., Q., pobočka Trenčín pri žiadosti

o výber hotovosti páchatelom oznámili, že na účte je iba disponibilný zostatok 2983,54 eur a zároveň ukončili stretnutie, nakoľko mali podozrenie, že žiadosť o výber hotovosti je neoprávnená, čím teda banka výber ani prevod finančných prostriedkov nerealizovala, pričom v prípade ich zrealizovania by vznikla spoločnosti SAM REMO, s.r.o., so sídlom Košice, Jarmočná 2, IČO: 31718973 škoda vo výške 2983,54, čo bol zostatok finančných prostriedkov v tom čase na danom účte,

dňa 16.5.2016 v presne nezistenom čase, v Žiline, na ulici Veľká okružná 59A,

v pobočke H., P. Q. D., Q., sa obžalovaný A. A. B. pokúsil neoprávnene získať peniaze z bankového účtu č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX majiteľa F. L. Q. a to tým spôsobom, že chcel vybrať finančnú hotovosť v sume 10.000 eur, pričom k žiadosti o výber predložil pracovníkovi banky svoj občiansky preukaz č. R. XXXXXX a falošné plnomocenstvo, uzavreté dňa 11.5.2016 v Trenčíne medzi splnomocniteľom F. L. Q., nar. XX.X.XXXX a splnomocnencom A. A. B., nar. X.X.XXXX s overením oboch podpisov v Trenčíne dňa 11.5.2016 u notára O. C. S. E.,

na základe ktorého je splnomocnenec A. A. B. oprávnený, okrem iného, disponovať

s finančnými prostriedkami na účte č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného na osobu F. L. Q., pričom toto falošné splnomocnenie pre A. A. B. zabezpečil, prerobil verziu textu plnej moci, ktorá bola pôvodne predkladaná už dňa 11.5.2016

v Trenčíne na pobočke H., P. Q. D., Q. a zároveň v mene osoby F. L. Q. podpísal obžalovaný F. C. K. a zároveň ho v mene svojej osoby podpísal aj obžalovaný A. A. B., no k dokonaniu skutku neprišlo, nakoľko banka výber pre podozrenie z trestného činu nezrealizovala, pričom v prípade zrealizovania výberu by osobe F. L. Q., nar. XX.X.XXXX, tr. byt. D. Q., O., E. XXXXX, vznikla škoda vo výške 10.000 eur,

v bode 2.

obžalovaný A. A. B. dňa 31.8.2016 v čase približne o 14.30 hod., v C.

M. H. T. K. XX, v pobočke H., P. Q. D., Q.,

po predchádzajúcej dohode s obžalovaným D. E., A. F. F. a F. C., sa pokúsil neoprávnene získať peniaze z bankového účtu D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX majiteľa F. L. Q., pričom miesto výberu určili obžalovaní D. E. a A. F. F., na čo obžalovaný A. A. B. požiadaval banku

o výber hotovosti v sume 5000 eur s dátumom výberu hotovosti na deň 5.9.2016 a prevod finančných prostriedkov s dátumom splatnosti 2.9.2016 a to v sume 90.000 eur na účet D. patriaci spoločnosti GOLD MINES, s.r.o., so sídlom Česká republika, Ostrava, Trocnovská 773/6, IČO: 28579895, kde oprávneným disponentom bol obžalovaný A. A. B. a taktiež požiadal o prevod finančnej sumy 140.000 eur na účet D. patriaci spoločnosti ORA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kopčianska 20, IČO: 31343686, kde oprávneným disponentom bol obžalovaný F. C., ktorý zároveň vykonával dozor nad konaním obžalovaného A. A. B. na pobočke v banke, pričom obžalovaný A. A. B. k žiadosti predložil pracovníkovi banky občiansky preukaz č. R. XXXXXX evidovaný na svoju osobu a falošné plnomocenstvo uzavreté dňa 11.5.2016 v Trenčíne medzi splnomocniteľom F. L. Q.

a splnomocnencom A. A. B., nar. X.X.XXXX, s overením oboch podpisov v Trenčíne dňa 11.5.2016 u notára O. C. S. E., podľa ktorého F. L. Q. mal splnomocniť osobu A. A. B., okrem iných úkonov aj k akémukoľvek neobmedzenému disponovaniu s peňažnými prostriedkami na účte D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaní D. E. a A. F. F. mali zabezpečiť prerobenie tejto plnej moci do predkladanej podoby u neznámej osoby, nakoľko v pôvodnej verzii, ktorá bola predkladaná už dňa 16.5.2016 v Žiline, Veľká okružná 59A, na pobočke H., P. Q. D., Q., (skutok č. 1) sa vyskytovala písarska chyba, no k dokonaniu skutku neprišlo, nakoľko banka výber ako aj prevod finančných prostriedkov pre podozrenie

z trestného činu nezrealizovala, pričom v prípade ich zrealizovania by osobe F. L. Q., nar. XX.X.XXXX, byt. D. Q., O., E. XXXXX, vznikla škoda vo výške 235.000 eur,

teda

obžalovaný A. A. B., obžalovaný F. C. K. v bode 1.,

spoločným konaním sa dopustili konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa obžalovaní dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatiť tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obžalovaný A. A. B., obžalovaný D. E., obžalovaný A. F. F., obžalovaný F. C. v bode 2.

spoločným konaním sa dopustili konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa obžalovaní dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatiť tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

tým spáchali

obžalovaný A. A. B., obžalovaný F. C. K. v bode 1.

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona účinného v čase vyhlásenia rozsudku (ďalej Tr. zák.) formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný A. A. B., obžalovaný D. E., obžalovaný A. F. F., obžalovaný F. C. v bode 2.

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona účinného v čase vyhlásenia rozsudku (ďalej Tr. zák.) formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

odsudzujú:

Obžalovaný A. A. B.

Podľa § 221 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný F. C. K.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože má za to, že trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov, 6 (šesť) mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina č. 36T 136/17 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 1To/67/20, zo dňa 20.10.2020 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

Obžalovaný D. E.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Obžalovaný A. F. F.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovaný F. C.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený F. L. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom E., U. V. X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Napadnutý rozsudok však nenadobudol právoplatnosť v prípade obžalovaných A. A. B. a D. E., pretože:

- obžalovaný A. A. B. podal proti nemu písomne v zákonnej lehote odvolanie voči výroku o treste, ktorý sa ho týkal,
- obžalovaný D. E. zahlásil proti nemu ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie voči všetkým jeho výrokom, ktoré sa ho týkali.

Obžalovaný A. A. B. v písomných dôvodoch odvolania výslovne uviedol, že podáva odvolanie voči výroku, ktorým mu bol uložený nepodmienienny trest odňatia slobody, pretože má za to, že týmto výrokom rozhodol súd prvého stupňa nesprávne. Navrhol, aby mu odvolací súd uložil podmienienny trest odňatia slobody.

Obžalovaný D. E. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol aj to, že vo vzťahu k jeho osobe a jeho odsúdeniu z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých dôkazov mal byť uznaný vinným. Má za to, že z vykonaného dokazovania nevyvstal žiaden priamy či nepriamy dôkaz, na ktorom by bolo možné postaviť jeho odsúdenie. V napadnutom rozsudku sú len vymenované dôkazy, ich opis, avšak absolútne absentuje uvedenie miery významu vo vzťahu k jeho osobe. Z ich opisu nie je zrejmé, akým spôsobom preukazujú jeho podiel na páchaní skutku. Napokon žiaden z vykonaných dôkazov nepreukazuje, že splnomocnenie, ktoré malo oprávňovať spoluobžalovaného A. B. na výber finančnej hotovosti z účtu patriaceho poškodenému, malo byť falošné. Poukázal pritom na zásadu in dubio pro reo s tým, že v prípade jeho osoby nastala tzv. dôkazná núdza. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Voči napadnutému rozsudku podal napokon písomne odvolanie i obžalovaný F. C.. Uviedol v ňom najmä to, že je nevinný.

***

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, zistiť najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. v prípade odvolania obžalovaného F. C., na podklade podaných odvolaní aj obžalovaných A. A. B. a D. E. preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania im predchádzajúceho. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak odôvodňovali by podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu v uvedených zákonných medziach dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť aj z iných ako týmito obžalovanými uvádzaných dôvodov.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj
b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
e) ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Odvolací súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti v zmysle podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmaním veci zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa obžalovaných A. A. B. a D. E. trpí chybami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por., ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí. Naopak vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného F. C. odvolací súd zistil, že tento obžalovaný podal odvolanie oneskorene. Preto odvolací súd rozhodol o všetkých odvolaniach na neverejnom zasadnutí – § 326 ods. 1 písm. a), b) Tr. por.

*** K odvolaniu obžalovaného A. A. B. ***

Podľa ustálenej súdnej praxe je uložený trest neprimeraný vtedy, ak bol uložený taký druh trestu alebo v takej výmere, ktorá je v rozpore so všeobecnými zásadami ukladania sankcií a so zásadami ukladania trestov, teda ak je uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby príliš mierny alebo príliš prísny.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest má vyjadrovať napokon aj morálne odsúdenie páchatela trestného činu.

V prípade odvolania obžalovaného A. A. B. odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že na splnenie účelu trestu nie je u tohto obžalovaného nevyhnutný priamy výkon trestu odňatia slobody. Súdom prvého stupňa uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vyhodnotil odvolací súd ako rozporný so všeobecnými zásadami ukladania sankcií a zásadami ukladania trestov (§ 33a a § 34 Tr. zák.), resp. ako neprimerane prísny, a to aj z pohľadu v osobitnej časti Trestného zákona zákonodarcom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (až na 4 roky).

Podľa § 33a ods. 3 Tr. zák. tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatela menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatela, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatela.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania

s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 34 ods. 5 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

a) u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

c) pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Ako vyplýva z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvého stupňa pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného A. A. B. vôbec neprihliadol na „novelizované“ zásady ukladania trestov (podľa Trestného zákona účinného od 15.03.2024, podľa ktorého súd prvého stupňa aj rozhodol a ktorý je pre obžalovaného priaznivejší – § 2 ods. 1 Tr. zák.), najmä na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutkov (prítom do Trestného zákona bola touto novelou „zavedená“ aj nová poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. p/ Tr. zák., že páchatel' spáchal trestný čin, trestné stíhanie pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho, ak túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatel'ovi alebo jeho obhajcovi). Rovnako vôbec nevysvetlil, prečo mu neuložil niektorý trest, ktorý ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom nezväžil najmä uloženie peňažného trestu. Tiež neprihliadol k tomu, že k žiadnej škode nedošlo (išlo

o pokusy, keď nedošlo k spáchaniu skutkov pre ostražitosť pracovníkov banky), a ani k tomu, že obžalovaný v podstate významne napomohol pri objasnení prejednávanej trestnej činnosti, resp. že bez tejto jeho výpovede by pravdepodobne nemohli byť usvedčení ostatní spoluobžalovaní v tejto trestnej veci.

Rovnako súd prvého stupňa u obžalovaného A. A. B. nesprávne konštatoval, že bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný (pri tomto konštatovaní mu však na druhej strane ani nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Totiž všetky predchádzajúce štyri odsúdenia má obžalovaný A. A. B. aktuálne zahladené, resp. sa neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Navyše pokiaľ ide o jeho piaty záznam v registri trestov (tretí záznam v poradí), tento sa týka nie odsúdenia, ale naopak podmieneného zastavenia trestného stíhania, v skúšobnej dobe ktorého sa obžalovaný neskôr osvedčil. Teda je možné uzavrieť, že obžalovaný A. A. B. nebol odsúdený, resp. že má len určité sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste týkajúcom sa obžalovaného A. A. B. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (výrok I.).

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa predovšetkým vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení, pričom bude tiež povinný svoje nové rozhodnutie vo veci samej presvedčivo odôvodniť, aby boli splnené už všetky zákonné požiadavky kladené na jeho obsah (§ 168 ods. 1 Tr. por.).

Súd prvého stupňa bude pri novom prejednaní a rozhodnutí viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.) a zároveň musí aj rešpektovať zásadu zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius), teda že už nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia vo veci samej v neprospech obžalovaného A. A. B. (§ 327

ods. 2 Tr. por.).

*** K odvolaniu obžalovaného D. E. ***

Aj v prípade odvolania obžalovaného D. E. odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody je rozporný so všeobecnými zásadami ukladania sankcií a zásadami ukladania trestov (§ 33a a § 34 Tr. zák.), resp. že je neprimerane prísny aj z pohľadu v osobitnej časti Trestného zákona zákonodarcom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (až na 4 roky).

Ako vyplýva z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvého stupňa pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného D. E. vôbec neprihliadol na „novelizované“ zásady ukladania trestov (podľa Trestného zákona účinného od 15.03.2024, podľa ktorého súd prvého stupňa aj rozhodol a ktorý je pre obžalovaného priaznivejší – § 2 ods. 1 Tr. zák.), najmä na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku 2/ (prítom do Trestného zákona bola touto novelou „zavedená“ aj nová poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. p/ Tr. zák., že páchatel spáchal trestný čin, trestné stíhanie pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho, ak túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatelovi alebo jeho obhajcovi). Rovnako vôbec nevysvetlil, prečo mu neuložil niektorý trest, ktorý ho postihne na majetku, buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom nezvážil najmä uloženie peňažného trestu. Taktiež neprihliadol k tomu, že k žiadnej škode nedošlo (išlo o pokus, keď nedošlo k spáchaniu skutku pre ostražitosť pracovníkov banky).

Rovnako súd prvého stupňa u obžalovaného D. E. nesprávne konštatoval, že bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný (pri tomto konštatovaní mu však na druhej strane ani nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Totiž všetky predchádzajúce odsúdenia má obžalovaný D. E. aktuálne zahladené, resp. sa neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Teda je možné uzavrieť, že aj obžalovaný D. E. nebol odsúdený, resp. že má len určité sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Naviac odvolací súd po podrobnom preskúmaní veci dospel k záveru, že z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je dostatočne zrejmé, o ktoré dôkazy súd prvého stupňa oprel niektoré skutkové zistenia uvedené v skutku 2/ pokiaľ ide o obžalovaného D. E..

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na nejasné skutkové zistenia súdu prvého stupňa, keď nie je dostatočne zrejmé, na základe akých vykonaných dôkazov súd prvého stupňa dospel k záveru, že miesto výberu mali určiť obžalovaní D. E. a A. F. F..

Vo všeobecnosti platí, že každý výrok rozsudku, ktorý obsahuje odôvodnenie, musí byť odôvodnený síce stručne, ale z kontextu vyplýva, že aj presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či kto obstaral dôkazy. Musí z neho jednoznačne vyplývať, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, resp. akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Z ďalšej požiadavky, aby súd uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, vyplýva, že treba uviesť, ktorá časť skutku, ktorá okolnosť významná pre rozhodnutie, je konkrétnym vykonaným dôkazom preukázaná, čo je z vykonaného dôkazu relevantné pre skutkové zistenia a následne aj pre právne závery ohľadom kvalifikácie skutku. Právne úvahy v odôvodnení každého rozhodnutia znamenajú podradenie skutkových zistení pod príslušné ustanovenie Trestného zákona v jeho všeobecnej aj osobitnej časti.

Odvolací súd ďalej poukazuje na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), v ktorom je okrem iného obsiahnuté aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Význam toho práva, či už priamo pre účastníka konania, ako jeho nositeľa, tak pre celú spoločnosť treba vidieť v troch rovinách. Správne a úplné odôvodnenie súdneho

rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostal primeranú odpoveď, je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdu je kontrolované verejnosťou a je taktiež predpokladom toho, aby účastník konania mohol účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré má k dispozícii.

Ťažiskom súdneho rozhodnutia je jeho presvedčivosť, ktorá má byť obsiahnutá v jeho odôvodnení vyhotovenom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Len také odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá totiž požiadavke článku 6 ods. 1 Dohovoru, ak dáva primeranú odpoveď aj na návrhy, argumenty a námietky účastníka konania, svojím obsahom zaručuje riadny výkon spravodlivosti a je predpokladom možnosti kontroly verejnosťou a uplatňovania opravných prostriedkov v zmysle poučenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody týkajúcich sa obžalovaného D. E. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (výrok II.).

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa predovšetkým vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení, pričom bude tiež povinný svoje nové rozhodnutie vo veci samej presvedčivo odôvodniť, aby boli splnené už všetky zákonné požiadavky kladené na jeho obsah (§ 168 ods. 1 Tr. por.).

Súd prvého stupňa bude pri novom prejednaní a rozhodnutí viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.) a zároveň musí aj rešpektovať zásadu zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius), teda že už nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia vo veci samej v neprospech obžalovaného D. E. (§ 327 ods. 2 Tr. por.).

*** K odvolaniu obžalovaného F. C. ***

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného F. C., Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací bol povinný predovšetkým skúmať, či nie sú dané najprv zákonné dôvody na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., ktorých existencia by bránila k pristúpeniu skúmania opodstatnenosti odvolania tohto obžalovaného postupom podľa § 317 Tr. por.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (i zo zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania vyhotovenej s poukazom na § 61a Tr. por.) je zrejmé, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok vyhlásil na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2024 v prítomnosti obžalovaného F. C., ktorý po riadnom a správnom zákonom poučení zo strany samosudcu súdu prvého stupňa o opravnom prostriedku, v súlade s ustanovením § 309 ods. 1 Tr. por., priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 02.12.2024 uviedol, že sa vyjadří v lehote 15 dní, či podá odvolanie alebo nie. Obžalovaný pritom v danom čase nemal ani zvoleného obhajcu a nebol u neho daný ani žiaden dôvod povinnej obhajoby. Následne dňa 10.03.2025 obžalovaný F. C. podal na poštovú prepravu písomné odvolanie.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a) Tr. por. lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 2 Tr. por. ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Podľa § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Vzhľadom k vyššie uvedenému a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia odvolací súd potom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok bol obžalovanému F. C. oznámený dňa 02.12.2024, a preto mu začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania v nasledujúci kalendárny deň a posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 17.12.2024.

Nakoľko písomné odvolanie podal obžalovaný F. C. na poštovú prepravu až dňa 10.03.2025, s poukazom na § 63 ods. 6 písm. a) a § 309 ods. 1 Tr. por. tak urobil oneskorene a napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktoré sa ho týkali, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.12.2024 (ako to inak správne vyznačil súd prvého stupňa na prvopise napadnutého rozsudku – č.l. 1491 spisového materiálu).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd, bez toho, aby začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. aj v prípade odvolania obžalovaného F. C., odvolanie tohto obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako podané oneskorene (výrok III.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.